

Klara Kristalova

Besök

Härnösands Konsthall/Galleriet
17/2 – 17/3 2007
arr Härnösands kommun

Visst finns jag, tänker jag. Om någon känt så som de här konstverken utstrålar och jag tycker mig förstå, då är nog också jag till. Klara Kristalovas *Besök* på Härnösands konsthall berör mig. Men hon är ju tjej! Är inte detta vad vi brukar kalla "flickkonst". Enkla, lite barnsligt gjorda bilder om vardagens allehanda. Då finns det nog en tjej i många av oss män också.

Vad är det för känsla som väcks av den stora röda keramikfiguren med sin hink på huvudet. En smärtpunkt berörs, men med skämtet som verktyg och med en nattdröms vilda möjligheter.

Vad är det som får den stora nattfjärilen att kyssa eller omfamna figurens ansikte?

Vad är det för gråt som blir blommor? Jag tror Klara Kristalova inte själv har en aning. Bilderna söker henne, inte hon dem.

Två väggar är fyllda med teckningar och grafiska arbeten med en tonårings självklara bildspråk bortom fult och vackert, men med rötter djupt nere i själens myrmarker.

Jag har bara ett enda att säga om detta: Tack Klara för besöket.

Torgny Åström